Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B**

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF

af 13. oktober 2003

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(EØS-relevant tekst)

(EFT L 275 af 25.10.2003, s. 32)

Ændret ved:

		nr.	Tidende side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2004/101/EF af 27. oktober 2004	L 338	18	13.11.2004

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 2003/87/EF

af 13. oktober 2003

om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF

(EØS-relevant tekst)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 175, stk. 1,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ([3]),

efter proceduren i traktatens artikel 251 ([4]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Grønbogen om handel med drivhusgasemissioner i Den Europæiske Union lancerede en europæisk debat om det ønskelige i at handle med drivhusgasemissioner i EU og om, hvordan en sådan ordning i givet fald skulle indrettes. I det europæiske klimaændringsprogram overvejes en række fællesskabspolitikker og -foranstaltninger baseret på inddragelse af de berørte parter, herunder en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (»fællesskabsordningen«) baseret på grønbogen. I Rådets konklusioner af 8. marts 2001 erkendes den store betydning af det europæiske klimaprogram og af det arbejde, der er baseret på grønbogen, og det fremhæves, at der hurtigst muligt bør sættes ind med konkrete tiltag på fællesskabsplan.

(2) Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 1600/2002/EF om fastlæggelse af Fællesskabets sjette miljøhandlingsprogram ([5]) fastslår, at klimaændringerne er et prioriteret indsatsområde og opstiller retningslinjer for indførelse af en EF-dækkende ordning for handel med kvoter for emissioner inden udgangen af 2005. I dette program erkendes det, at Fællesskabet er forpligtet til at opnå en 8 %'s reduktion i emissionen af drivhusgasser i perioden 2008-2012 i forhold til 1990-niveauet, og at de globale drivhusgasemissioner på længere sigt skal nedbringes med ca. 70 % i forhold til 1990-niveauet.

(3) Det endelige mål for De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer, som blev godkendt ved Rådets afgørelse 94/69/EF af 15. december 1993 om indgåelse af De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer ([6]), er at opnå en stabilisering af koncentrationerne af drivhusgasser i atmosfæren på et niveau, som kan forhindre farlig antropogen indvirkning på klimasystemet.

(4) Kyoto-protokollen, som blev godkendt ved Rådets beslutning 2002/358/EF af 25. april 2002 om godkendelse på Det Europæiske Fællesskabs vegne af Kyoto-protokollen til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og

([1]) EFT C 75 E af 26.3.2002, s. 33.
([2]) EFT C 221 af 17.9.2002, s. 27.
([3]) EFT C 192 af 12.8.2002, s. 59.
([4]) Europa-Parlamentets udtalelse af 10.10.2002 (endnu ikke offentliggjort i EUT), Rådets fælles holdning af 18.3.2003 (EUT C 125 E af 27.5.2003, s. 72) og Europa-Parlamentets afgørelse af 2.7.2003 (endnu ikke offentliggjort i EUT). Rådets afgørelse af 22.7.2003.
([5]) EFT L 242 af 10.9.2002, s. 1.
([6]) EFT L 33 af 7.2.1994, s. 11.

▼B

den fælles opfyldelse af forpligtelserne i forbindelse hermed ([1]) vil, når den er trådt i kraft, forpligte Fællesskabet og dets medlemsstater til at reducere deres samlede antropogene emissioner af de i bilag A til protokollen opførte drivhusgasser med 8 % i forhold til 1990-niveauet i perioden 2008 til 2012.

(5) Fællesskabet og dets medlemsstater har vedtaget, at de vil opfylde deres forpligtelser til at reducere antropogene drivhusgasemissioner i henhold til Kyoto-protokollen i fællesskab, i overensstemmelse med beslutning 2002/358/EF. Direktivet skal bidrage til at opfylde Fællesskabets og dets medlemsstaters forpligtelser mere effektivt gennem et effektivt europæisk marked med kvoter for drivhusgasemissioner og med den mindst mulige negative indvirkning på den økonomiske udvikling og beskæftigelsessituationen.

(6) Ved Rådets beslutning 93/389/EØF af 24. juni 1993 om en overvågningsmekanisme for emissioner af CO_2 og andre drivhusgasser i Fællesskabet ([2]) er der indført en mekanisme for overvågning af drivhusgasemissioner og vurdering af opfyldelsen af forpligtelserne med hensyn til disse emissioner. Medlemsstaterne kan anvende denne mekanisme, når de fastsætter den samlede mængde kvoter.

(7) Det er nødvendigt at fastsætte EF-bestemmelser om medlemsstaternes tildeling af kvoter for at bidrage til at bevare det indre markeds integritet og undgå konkurrencefordrejninger.

(8) Medlemsstaterne bør ved tildelingen af kvoter tage hensyn til industrielle processers potentiale med hensyn til at reducere emissionerne.

(9) Medlemsstaterne kan beslutte kun at tildele kvoter, der er gyldige i den femårsperiode, der begynder i 2008, til personer for så vidt angår kvoter, som er annulleret, og som svarer til emissionsreduktioner, som disse personer har foretaget på deres nationale territorium i løbet af den treårsperiode, der begynder i 2005.

(10) Fra og med den nævnte femårsperiode, vil overdragelse af kvoter til en anden medlemsstat skulle modsvares af tilsvarende justeringer af de mængder, der er tildelt i henhold til Kyoto-protokollen.

(11) Medlemsstaterne bør sikre, at driftsledere for visse aktiviteter er indehavere af en drivhusgasemissionstilladelse og overvåger og rapporterer deres emissioner af de drivhusgasser, der er specificeret i relation til disse aktiviteter.

(12) Medlemsstaterne bør fastsætte regler om sanktioner for overtrædelse af dette direktiv og sikre, at de håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning.

(13) For at sikre fornøden gennemsigtighed bør offentligheden have adgang til oplysninger om kvotetildelingen og resultaterne af overvågningen af emissionerne, alene med forbehold af de restriktioner, der er omhandlet i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/4/EF af 28. januar 2003 om offentlig adgang til miljøoplysninger ([3]).

(14) Medlemsstaterne bør forelægge en rapport om gennemførelsen af dette direktiv, udarbejdet på grundlag af Rådets direktiv 91/692/EØF af 23. december 1991 om standardisering og rationalisering af rapporterne om gennemførelsen af en række miljødirektiver ([4]).

(15) Medtagelse af yderligere anlæg i fællesskabsordningen bør ske i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv, og fælles-

([1]) EFT L 130 af 15.5.2002, s. 1.
([2]) EFT L 167 af 9.7.1993, s. 31. Ændret ved beslutning 1999/296/EF (EFT L 117 af 5.5.1999, s. 35).
([3]) EUT L 41 af 14.2.2003, s. 26.
([4]) EFT L 377 af 31.12.1991, s. 48.

▼B

skabsordningen udvides derved til at omfatte emissioner af andre drivhusgasser end kuldioxid, herunder fra aluminiumsektoren og kemiske aktiviteter.

(16) Dette direktiv bør ikke være til hinder for, at en medlemsstat opretholder eller indfører nationale handelsordninger, der regulerer drivhusgasemissionerne fra andre aktiviteter end dem, der er anført i bilag I eller er omfattet af fællesskabsordningen, eller fra anlæg, der midlertidigt er undtaget fra fællesskabsordningen.

(17) Medlemsstaterne kan deltage i international handel med kvoter som parter i Kyoto-protokollen med andre parter, som er opført i bilag B hertil.

(18) En sammenhæng mellem fællesskabsordningen og ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i tredjelande vil øge omkostningseffektiviteten ved opfyldelsen af Fællesskabets emissionsreduktionsmål som fastsat i beslutning 2002/358/EF om den fælles opfyldelse af forpligtelserne.

(19) Projektbaserede mekanismer, herunder fælles gennemførelse (JI) og mekanismen for bæredygtig udvikling (CDM), er vigtige for at nå målene om både at reducere de globale drivhusgasemissioner og fremme omkostningseffektiviteten i fællesskabsordningen. I overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og Marrakech-aftalerne bør anvendelsen af ovennævnte mekanismer supplere interne foranstaltninger, som dermed kommer til at udgøre en betydelig del af den samlede indsats.

(20) Dette direktiv vil fremme anvendelsen af mere energieffektive teknologier, herunder kraftvarmeteknologi, som frembringer færre emissioner pr. produktionsenhed, mens Europa-Parlamentets og Rådets fremtidige direktiv om fremme af kraftvarmeproduktion på grundlag af en efterspørgsel efter nyttevarme på det indre energimarked navnlig vil fremme kraftvarmeteknologi.

(21) Rådets direktiv 96/61/EF af 24. september 1996 om integreret forebyggelse og bekæmpelse af forurening ([1]) opstiller en generel ramme for forureningsforebyggelse og -bekæmpelse, som kan danne udgangspunkt for udstedelse af drivhusgasemissionstilladelser. Direktiv 96/61/EF bør ændres for at sikre, at der ikke opstilles emissionsgrænseværdier for direkte drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af nærværende direktiv, og at medlemsstaterne kan vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet, uden at dette berører de øvrige krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

(22) Dette direktiv er foreneligt med De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer og Kyoto-protokollen. Det bør tages op til revision på baggrund af udviklingen i denne sammenhæng samt under hensyntagen til erfaringerne med direktivets gennemførelse og udviklingen med hensyn til overvågning af drivhusgasemissionerne.

(23) Handel med kvoter for emissioner bør indgå som en del af en omfattende og sammenhængende pakke af politikker og foranstaltninger, der gennemføres på medlemsstats- og fællesskabsplan. Uden at dette berører anvendelsen af traktatens artikel 87 og 88, kan medlemsstaterne tage følgerne af lovgivning, fiskale tiltag eller andre politikker, der forfølger de samme mål, i betragtning. I forbindelse med revisionen af direktivet bør det fastslås, i hvilken udstrækning disse mål er blevet nået.

(24) Beskatningsinstrumentet kan være en national politik, der sigter mod at begrænse emissioner fra anlæg, der er midlertidigt undtaget.

([1]) EFT L 257 af 10.10.1996, s. 26.

▼B

(25) Der bør gennemføres politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsniveau i alle økonomiske sektorer i Den Europæiske Union og ikke kun i industri- og energisektoren for at opnå betydelige begrænsninger af emissionerne. Kommissionen bør navnlig beskæftige sig med politikker og foranstaltninger på fællesskabsplan med henblik på at lade transportsektoren yde et væsentligt bidrag til, at Fællesskabet og medlemsstaterne opfylder deres forpligtelser med hensyn til klimaændringer i henhold til Kyoto-protokollen.

(26) Uanset de markedsbaserede mekanismers mange muligheder bør Den Europæiske Unions strategi vedrørende begrænsning af klimaændringer bygge på en balance mellem fællesskabsordningen og andre former for EF-foranstaltninger, nationale og internationale foranstaltninger.

(27) I dette direktiv overholdes de grundlæggende rettigheder og de principper, som anerkendes i bl.a. Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder.

(28) De nødvendige foranstaltninger til gennemførelse af dette direktiv bør vedtages i overensstemmelse med Rådets afgørelse 1999/468/EF af 28. juni 1999 om fastsættelse af de nærmere vilkår for udøvelsen af de gennemførelsesbeføjelser, der tillægges Kommissionen ([1]).

(29) Kommissionen må ikke kunne ændre kriterium 1), 5) og 7) i bilag III efter udvalgsproceduren. Ændringer for perioder efter 2012 bør udelukkende gennemføres efter den fælles beslutningsprocedure.

(30) Da målet for den påtænkte handling, nemlig etablering af en fællesskabsordning, ikke i tilstrækkelig grad kan opfyldes af medlemsstaterne og derfor, på grund af handlingens omfang og virkninger, bedre kan gennemføres på fællesskabsplan, kan Fællesskabet træffe foranstaltninger i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet i traktatens artikel 5. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet i nævnte artikel går dette direktiv ikke ud over, hvad der er nødvendigt for at nå dette mål —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Formål

Ved dette direktiv fastlægges en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet (i det følgende benævnt »fællesskabsordningen«) med henblik på at fremme reduktionen af drivhusgasemissioner på en omkostningseffektiv og økonomisk effektiv måde.

Artikel 2

Anvendelsesområde

1. Dette direktiv finder anvendelse på emissioner fra de i bilag I opførte aktiviteter og de drivhusgasser, der er anført i bilag II.

2. Anvendelsen af dette direktiv berører ikke eventuelle krav i henhold til direktiv 96/61/EF.

Artikel 3

Definitioner

I dette direktiv forstås ved:

a) »kvote«: ret til i en nærmere angivet periode at udlede et ton kuldioxidækvivalent, der kun er gyldig til opfyldelse af kravene i dette

([1]) EFT L 184 af 17.7.1999, s. 23.

▼B

direktiv, og som kan overdrages efter bestemmelserne i dette direktiv

b) »emissioner«: udledning af drivhusgasser i atmosfæren fra kilder i et anlæg

c) »drivhusgasser«: de i bilag II nævnte gasser

d) »drivhusgasemissionstilladelse«: tilladelse udstedt i overensstemmelse med artikel 5 og 6

e) »anlæg«: en stationær teknisk enhed, hvor en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter udføres tillige med eventuelle andre direkte tilknyttede aktiviteter, der har en teknisk forbindelse med aktiviteterne på stedet, og som kan have indvirkning på emissioner og forurening

f) »driftsleder«: en person, der driver eller kontrollerer et anlæg, eller som efter national lovgivning har fået overdraget afgørende økonomiske beføjelser med hensyn til den tekniske drift heraf

g) »person«: en fysisk eller juridisk person

h) »nytilkommen«: et anlæg, der udfører en eller flere af de i bilag I nævnte aktiviteter, og som har fået en drivhusgasemissionstilladelse eller har fået ajourført sin drivhusgasemissionstilladelse som følge af en ændring af anlæggets karakter eller funktion eller som følge af en udvidelse af anlægget efter den nationale kvotetildelingsplan er blevet forelagt Kommissionen

i) »offentligheden«: en eller flere personer samt i henhold til national lovgivning eller praksis foreninger, organisationer og grupper af personer

j) »ton kuldioxidækvivalent«: et ton kuldioxid (CO_2) eller enhver anden af de i bilag II nævnte drivhusgasser i en mængde med et tilsvarende globalt opvarmningspotentiale

▼M1

k) »bilag I-part«: part, der er opført i bilag I til De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer (UNFCCC), og som har ratificeret Kyoto-protokollen i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 1, stk. 7

l) »projektaktivitet«: projektaktivitet, der er godkendt af en eller flere bilag I-parter i overensstemmelse med Kyoto-protokollens artikel 6 eller 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

m) »emissionsreduktionsenhed« eller »ERU«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen

n) »godkendt emissionsreduktion« eller »CER«: enhed udstedt i medfør af Kyoto-protokollens artikel 12 og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼B

Artikel 4

Drivhusgasemissionstilladelser

Medlemsstaterne sikrer, at anlæg fra den 1. januar 2005 kun udfører de i bilag I opførte aktiviteter, hvorved der udledes en for den pågældende aktivitet anført gas, hvis anlæggets driftsleder er i besiddelse af en tilladelse udstedt af en kompetent myndighed i overensstemmelse med artikel 5 og 6, eller anlægget midlertidigt er undtaget fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter i medfør af artikel 27.

▼B

Artikel 5

Ansøgning om drivhusgasemissionstilladelse

En ansøgning til den kompetente myndighed om en drivhusgasemissionstilladelse skal indeholde en beskrivelse af:

a) anlægget og dettes aktiviteter, herunder den anvendte teknologi

b) de råstoffer og hjælpematerialer, hvis anvendelse kan forventes at føre til gasemissioner opført i bilag I

c) kilderne til gasemissioner opført i bilag I fra anlægget, og

d) planlagte foranstaltninger til overvågning og rapportering af emissionerne efter de retningslinjer, der er vedtaget i henhold til artikel 14.

Ansøgningen skal også indeholde et ikke-teknisk resumé af de i første afsnit omhandlede oplysninger.

Artikel 6

Vilkårene for og indholdet af drivhusgasemissionstilladelsen

1. Den kompetente myndighed udsteder en drivhusgasemissionstilladelse, hvorved der gives tilladelse til at udlede drivhusgasser fra et anlæg i sin helhed eller fra dele af dette, hvis den finder det godtgjort, at driftslederen er i stand til at overvåge og rapportere emissionerne.

En drivhusgasemissionstilladelse kan omfatte et eller flere anlæg beliggende på samme område og drevet af samme driftsleder.

2. Drivhusgasemissionstilladelser skal indeholde følgende:

a) driftslederens navn og adresse

b) en beskrivelse af aktiviteterne og emissionerne fra anlægget

c) overvågningskrav med angivelse af overvågningsmetodologi og -hyppighed

d) rapporteringskrav, og

e) en forpligtelse til at returnere kvoter svarende til anlæggets samlede emissioner i hvert kalenderår, som verificeret efter artikel 15, senest fire måneder efter årets udgang.

Artikel 7

Ændringer vedrørende anlæg

Driftslederen underretter den kompetente myndighed om planlagte ændringer i anlæggets art eller drift eller udvidelse af anlægget, som kan medføre, at drivhusgasemissionstilladelsen skal ajourføres. I påkommende tilfælde ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen. Hvis anlæggets driftsleder udskiftes, ajourfører den kompetente myndighed tilladelsen med den nye driftsleders navn og adresse.

Artikel 8

Samordning med direktiv 96/61/EF

For anlæg, der udfører aktiviteter, som er opført i bilag I til direktiv 96/61/EF, træffer medlemsstaterne de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at vilkårene og proceduren for udstedelse af en drivhusgasemissionstilladelse er samordnede med vilkårene og proceduren for den i det nævnte direktiv omhandlede godkendelse. Kravene i artikel 5, 6, og 7 i nærværende direktiv kan integreres i de i direktiv 96/61/EF omhandlede procedurer.

Artikel 9

National tildelingsplan

1. For hver af de i artikel 11, stk. 1 og 2, omhandlede perioder udarbejder hver medlemsstat en national plan med angivelse af den samlede mængde kvoter, den vil tildele for den pågældende periode,

▼B

og hvordan den vil tildele dem. Planen skal være baseret på objektive og gennemsigtige kriterier, herunder kriterierne i bilag III, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger. Med forbehold af traktaten udarbejder Kommissionen senest den 31. december 2003 retningslinjer for opfyldelsen af kriterierne i bilag III.

For perioden i artikel 11, stk. 1, skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest den 31. marts 2004. For de følgende perioder skal planen offentliggøres og forelægges Kommissionen og de andre medlemsstater senest atten måneder inden den pågældende periodes begyndelse.

2. De nationale tildelingsplaner gennemgås i det i artikel 23, stk. 1, nævnte udvalg.

3. Kommissionen kan senest tre måneder efter en medlemsstats forelæggelse af en national tildelingsplan i henhold til stk. 1 afvise planen eller en del heraf, hvis den er uforenelig med kriterierne i bilag III eller med artikel 10. Medlemsstaten træffer kun afgørelse i henhold til artikel 11, stk. 1 eller 2, hvis foreslåede ændringer er godkendt af Kommissionen. En afgørelse om afslag truffet af Kommissionen skal begrundes.

Artikel 10

Tildelingsmetode

For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, tildeler medlemsstaterne mindst 95 % af kvoterne gratis. For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, tildeler medlemsstaterne mindst 90 % af kvoterne gratis.

Artikel 11

Tildeling og udstedelse af kvoter

1. For den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og om tildelingen heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes senest tre måneder inden periodens begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

2. For den femårsperiode, der begynder den 1. januar 2008, og for hver efterfølgende femårsperiode, træffer hver medlemsstat afgørelse om den samlede mængde kvoter, den vil tildele for denne periode, og påbegynder processen for tildeling heraf til driftslederen af hvert anlæg. Afgørelsen træffes mindst tolv måneder inden den pågældende periodes begyndelse og baseres på medlemsstatens nationale tildelingsplan, som er udarbejdet i henhold til artikel 9 og i overensstemmelse med artikel 10, under skyldig hensyntagen til offentlighedens bemærkninger.

3. Afgørelser, der træffes i henhold til stk. 1 eller 2, skal være i overensstemmelse med traktatens bestemmelser, særlig artikel 87 og 88. Når medlemsstaterne træffer afgørelse om tildeling, tager de hensyn til behovet for at give nytilkomne adgang til kvoter.

4. Den kompetente myndighed udsteder hvert år i den i stk. 1 eller 2 omhandlede periode en del af den samlede kvotemængde senest den 28. februar samme år.

▼M1

Artikel 11a

Anvendelse af CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen

1. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i hver periode som omhandlet i artikel 11, stk. 2, tillade driftsledere at anvende CER og ERU fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen op til en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg, som specificeres af hver medlemsstat i dens nationale tildelingsplan for den pågældende

▼M1

periode. Dette finder sted ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER eller ERU, som den pågældende driftsleder disponerer over i medlemsstatens nationale register.

2. Med forbehold af stk. 3 kan medlemsstaterne i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, tillade driftsledere at anvende CER fra projektaktiviteter i fællesskabsordningen. Dette sker ved, at medlemsstaten udsteder og øjeblikkeligt afstår en kvote i bytte for en CER. Medlemsstaterne annullerer CER, der er anvendt af driftsledere i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1.

3. Alle CER og ERU, der er udstedt og kan anvendes i overensstemmelse med UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, kan anvendes i fællesskabsordningen:

a) med den undtagelse, at driftsledere — i anerkendelse af, at medlemsstaterne i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget i medfør heraf, skal afstå fra at anvende CER og ERU fra nukleare anlæg til at opfylde deres forpligtelser i henhold til Kyoto-protokollens artikel 3, stk. 1, og beslutning 2002/358/EF — skal afstå fra at anvende CER og ERU fra sådanne anlæg i fællesskabsordningen i den periode, der er omhandlet i artikel 11, stk. 1, og den første femårsperiode omhandlet i artikel 11, stk. 2,

og

b) med undtagelse af ERU og CER fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug.

Artikel 11b

Projektaktiviteter

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at referencescenariet for projektaktiviteter, som fastlagt ved senere beslutninger vedtaget i medfør af UNFCCC eller Kyoto-protokollen, der gennemføres i lande, som har undertegnet en tiltrædelsestraktat med EU, er i fuld overensstemmelse med gældende fællesskabsret, herunder de midlertidige undtagelser, der er fastsat i den pågældende tiltrædelsestraktat.

2. Medlemsstater, der er vært for projektaktiviteter, sikrer, at der ikke udstedes ERU eller CER for reduktioner eller begrænsninger af drivhusgasemissioner fra anlæg, der er omfattet af dette direktiv, jf. dog stk. 3 og 4.

3. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM- projektaktiviteter, som direkte reducerer eller begrænser emissioner fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis driftslederen af det pågældende anlæg annullerer et tilsvarende antal kvoter.

4. Indtil den 31. december 2012 kan der for JI- og CDM-projektaktiviteter, som indirekte reducerer eller begrænser emissionsniveauet fra anlæg, som er omfattet af dette direktiv, kun udstedes ERU og CER, hvis et tilsvarende antal kvoter slettes fra det nationale register i den medlemsstat, som ERU eller CER stammer fra.

5. En medlemsstat, der tillader private eller offentlige instanser at deltage i projektaktiviteter, forbliver ansvarlig for opfyldelsen af sine forpligtelser i henhold til UNFCCC og Kyoto-protokollen og sikrer, at sådan deltagelse er i overensstemmelse med de relevante retningslinjer, fremgangsmåder og procedurer vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

6. I forbindelse med projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 20 MW sikrer medlemsstaterne ved godkendelse af sådanne projektaktiviteter, at de relevante internationale kriterier og retningslinjer, herunder dem, der er indeholdt i World Commission on Dams-rapporten fra november 2000 med titlen »Dams and Development. A New Framework for Decision-Making«, overholdes under udviklingen af sådanne projektaktiviteter.

▼M1

7. Bestemmelser om gennemførelsen af stk. 3 og 4, særlig med hensyn til undgåelse af dobbelttælling, og eventuelle bestemmelser, der er nødvendige for gennemførelsen af stk. 5, når værtsparten opfylder alle krav for, at JI-projektaktiviteter kan komme i betragtning, vedtages i overensstemmelse med artikel 23, stk. 2.

▼B

Artikel 12

Overdragelse, returnering og annullering af kvoter

1. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter kan overdrages mellem

a) personer i Fællesskabet

b) personer i Fællesskabet og personer i tredjelande, hvor sådanne kvoter er anerkendt efter proceduren i artikel 25, uden andre restriktioner end dem, der er fastsat i eller vedtaget i henhold til dette direktiv.

2. Medlemsstaterne sørger for, at kvoter, der udstedes af en kompetent myndighed i en anden medlemsstat, anerkendes med henblik på opfyldelse af en driftsleders forpligtelser efter stk. 3.

3. Medlemsstaterne søger for, at driftslederen for hvert anlæg senest den 30. april hvert år returnerer et antal kvoter svarende til de samlede emissioner fra det pågældende anlæg i det foregående kalenderår, som verificeret efter artikel 15, og at disse kvoter derefter annulleres.

4. Medlemsstaterne tager de nødvendige skridt til at sikre, at kvoter når som helst bliver annulleret efter anmodning fra indehaveren.

Artikel 13

Kvoternes gyldighed

1. Kvoter er gyldige for emissioner i den i artikel 11, stk. 1 eller 2, omhandlede periode, for hvilken de er udstedt.

2. Fire måneder efter begyndelsen af den første af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede femårsperioder annullerer den kompetente myndighed kvoter, der ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne kan udstede kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

3. Fire måneder efter begyndelsen af hver af de i artikel 11, stk. 2, omhandlede efterfølgende femårsperioder, annullerer den kompetente myndighed kvoter, der ikke længere er gyldige, og som ikke er returneret og annulleret i overensstemmelse med artikel 12, stk. 3.

Medlemsstaterne udleverer kvoter til personer for den igangværende periode til erstatning af kvoter, som disse havde, men som er annulleret i overensstemmelse med første afsnit.

Artikel 14

Retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner

1. Efter proceduren i artikel 23, stk. 2, vedtager Kommissionen senest den 30. september 2003 retningslinjer for overvågning og rapportering af emissioner fra aktiviteterne i bilag I af de drivhusgasser, der er anført for de pågældende aktiviteter. Retningslinjerne baseres på principperne for overvågning og rapportering i bilag IV.

2. Medlemsstaterne sørger for, at emissionerne overvåges i overensstemmelse med retningslinjerne.

3. Medlemsstaterne sørger for, at hver driftsleder for et anlæg til den kompetente myndighed rapporterer emissionerne fra det pågældende anlæg i hvert kalenderår efter udgangen af det pågældende år i overensstemmelse med retningslinjerne.

▼B

Artikel 15

Verifikation

Medlemsstaterne sørger for, at de rapporter, driftslederne forelægger i henhold til artikel 14, stk. 3, verificeres efter kriterierne i bilag V, og at den kompetente myndighed underrettes herom.

Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder, hvis rapport vedrørende emissioner i det foregående år ikke er bedømt som tilfredsstillende efter kriterierne i bilag V senest den 31. marts hvert år, ikke kan overdrage yderligere kvoter, før en rapport fra den pågældende driftsleder er bedømt som tilfredsstillende.

Artikel 16

Sanktioner

1. Medlemsstaterne fastsætter sanktioner for overtrædelse af de nationale bestemmelser, der vedtages i henhold til dette direktiv, og træffer de fornødne foranstaltninger til at sikre, at sanktionerne håndhæves. Sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelsen og have afskrækkende virkning. Medlemsstaterne underretter Kommissionen om disse bestemmelser senest den 31. december 2003 og underretter den omgående om efterfølgende ændringer.

2. Medlemsstaterne sørger for at offentliggøre navnene på driftsledere, der ikke overholder kravene om returnering af tilstrækkelige kvoter i henhold til artikel 12, stk. 3.

3. Medlemsstaterne sørger for, at en driftsleder, der ikke returnerer tilstrækkelige kvoter senest den 30. april hvert år til dækning af sine emissioner i det foregående år, pålægges en bøde for overskridelse af emissionskvoterne. Bøden for overskridelse af emissionskvoter andrager 100 EUR for hvert ton kuldioxidækvivalent fra det anlæg, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

4. I den treårsperiode, der begynder den 1. januar 2005, anvender medlemsstaterne en lavere bøde for kvoteoverskridelse på 40 EUR for hvert ton kuldioxidækvivalent fra det anlæg, for hvilket driftslederen ikke har returneret kvoter. Betaling af bøden for overskridelse af emissionskvoter fritager ikke driftslederen for forpligtelsen til at returnere en kvotemængde svarende til de kvoteoverskridende emissioner, når vedkommende returnerer kvoter for det følgende kalenderår.

▼M1

Artikel 17

Adgang til oplysninger

Beslutninger vedrørende tildelingen af kvoter, oplysninger om projektaktiviteter, som en medlemsstat deltager i eller tillader private eller offentlige instanser at deltage i, og rapporter om emissioner i henhold til tilladelsen til drivhusgasemissioner, som er i den kompetente myndigheds besiddelse, gøres tilgængelige for offentligheden i overensstemmelse med direktiv 2003/4/EF.

▼B

Artikel 18

Den kompetente myndighed

Medlemsstaterne træffer passende administrative foranstaltninger, herunder udpegning af den eller de kompetente myndigheder, til gennemførelse af dette direktiv. Udpeges mere end én kompetent myndighed, skal deres opgaver i henhold til dette direktiv samordnes.

▼M1

Medlemsstaterne sørger navnlig for samordning mellem deres udpegede kontaktinstans for godkendelse af projektaktiviteter i medfør af Kyoto-protokollens artikel 6, stk. 1, litra a), og deres udpegede nationale myndighed for gennemførelsen af Kyoto-protokollens artikel 12, udpeget i overensstemmelse med senere beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼B

Artikel 19

Registre

1. Medlemsstaterne sørger for oprettelse og ajourføring af et register til nøjagtig bogføring af udstedelse, beholdning, overdragelse og annullering af kvoter. Medlemsstaterne kan føre deres registre inden for rammerne af et konsolideret system sammen med en eller flere andre medlemsstater.

2. Enhver person kan besidde kvoter. Registret skal være tilgængeligt for offentligheden og indeholde særskilte konti til bogføring af de kvoter, som besiddes af hver person, til og fra hvem der er udstedt eller overdraget kvoter.

3. Med henblik på at gennemføre dette direktiv vedtager Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, en forordning om et standardiseret og sikkert system med registre i form af standardiserede elektroniske databaser, der indeholder fælles data til sporing af udlevering, besiddelse, overdragelse og annullering af kvoter, til sikring af offentlig adgang, henholdsvis den fornødne fortrolighed og til sikring af, at overdragelser ikke er i strid med forpligtelser, der følger af Kyoto-protokollen. ►M1 Denne forordning skal også indeholde bestemmelser om anvendelse og identifikation af CER og ERU i fællesskabsordningen og om overvågning af denne anvendelse. ◄

Artikel 20

Central administrator

1. Kommissionen udpeger en central administrator, der skal føre en uafhængig transaktionsjournal til bogføring af udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

2. Gennem den uafhængige transaktionsjournal fører den centrale administrator automatiseret kontrol med hver transaktion i registrene til sikring af, at der ikke forekommer uregelmæssigheder i forbindelse med udstedelse, overdragelse og annullering af kvoter.

3. Påvises der uregelmæssigheder i forbindelse med den automatiserede kontrol, underretter den centrale administrator den eller de pågældende medlemsstater herom, og disse registrerer ikke de pågældende transaktioner eller eventuelle yderligere transaktioner vedrørende de pågældende kvoter, før uregelmæssighederne er bragt til ophør.

Artikel 21

Rapportering fra medlemsstaterne

1. Medlemsstaterne forelægger hvert år Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv. ►M1 I rapporten lægges der særlig vægt på foranstaltninger vedrørende tildeling af kvoter, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, de nationale registres funktionsmåde, anvendelsen af overvågnings- og rapporteringsretningslinjerne, verifikation og spørgsmål vedrørende direktivets overholdelse samt den eventuelle skattemæssige behandling af kvoter. ◄ Den første rapport tilsendes Kommissionen senest den 30. juni 2005. Rapporten udarbejdes på grundlag af et spørgeskema eller et forlæg, som udarbejdes af Kommissionen efter proceduren i artikel 6 i direktiv 91/692/EØF. Spørgeskemaet eller forlægget tilsendes medlemsstaterne senest seks måneder inden afleveringsfristen for den første rapport.

▼B

2. På grundlag af de i stk. 1 nævnte rapporter offentliggør Kommissionen en rapport om anvendelsen af dette direktiv senest tre måneder efter modtagelsen af rapporterne fra medlemsstaterne.

▼M1

3. Kommissionen foranstalter udveksling af oplysninger mellem medlemsstaternes kompetente myndigheder om forhold i forbindelse med tildeling, anvendelse af ERU og CER i fællesskabsordningen, registrenes funktionsmåde, overvågning, rapportering, verifikation og overholdelse af dette direktiv.

Artikel 21a

Støtte til kapacitetsopbygningsaktiviteter

I overensstemmelse med UNFCCC, Kyoto-protokollen og senere beslutninger vedtaget til gennemførelse heraf bestræber Kommissionen og medlemsstaterne sig på at støtte kapacitetsopbygningsaktiviteter i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi for at hjælpe dem med at drage fuld nytte af JI og CDM på en måde, der fremmer deres strategier for bæredygtig udvikling, og for at befordre private eller offentlige instansers deltagelse i udviklingen og gennemførelsen af JI- og CDM-projekter.

▼B

Artikel 22

Ændring af bilag III

Kommissionen kan efter proceduren i artikel 23, stk. 2 for perioden 2008-12, ændre bilag III, med undtagelse af kriterium 1), 5) og 7), på baggrund af de i artikel 21 nævnte rapporter og erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv.

Artikel 23

Udvalg

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er nedsat ved artikel 8 i beslutning 93/389/EØF.

2. Når der henvises til dette stykke, anvendes artikel 5 og 7 i afgørelse 1999/468/EF, jf. dennes artikel 8.

Perioden i artikel 5, stk. 6, i afgørelse 1999/468/EF fastsættes til tre måneder.

3. Udvalget vedtager selv sin forretningsorden.

Artikel 24

Procedurer for ensidig medtagelse af yderligere aktiviteter og gasser

1. Fra 2008 kan medlemsstaterne anvende handel med emissionskvoter i overensstemmelse med dette direktiv på aktiviteter, anlæg og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, forudsat at medtagelsen af sådanne aktiviteter, anlæg og drivhusgasser godkendes af Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, idet der skal tages hensyn til alle relevante kriterier, herunder navnlig virkningerne for det indre marked, mulig konkurrenceforvridning, ordningens miljømæssige integritet og pålideligheden af den planlagte overvågnings- og rapporteringssystem.

Fra 2005 kan medlemsstaterne på samme vilkår anvende handel med emissionskvoter på anlæg, der udfører aktiviteter, der er anført i bilag I, under kapacitetsgrænser, der er omhandlet i dette bilag.

2. Tildelinger til anlæg, der udfører sådanne aktiviteter, skal anføres i den nationale tildelingsplan, der er nævnt i artikel 9.

3. Kommissionen kan på eget initiativ eller skal efter anmodning fra en medlemsstat vedtage overvågnings- og rapporteringsretningslinjer for emissioner fra aktiviteter, installationer og drivhusgasser, der ikke er anført i bilag I, i overensstemmelse med proceduren i artikel 23, stk. 2,

▼B

hvis overvågningen af og rapporteringen om disse emissioner kan foretages tilstrækkelig præcist.

4. For det tilfælde, at der indføres sådanne foranstaltninger, skal det i forbindelse med revisioner i medfør af artikel 30 også overvejes, om bilag I skal ændres, så det på en harmoniseret måde kommer til at omfatte emissioner fra disse aktiviteter i hele Fællesskabet.

Artikel 25

Sammenhæng med andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner

1. Der bør indgås aftaler med de tredjelande, der er opført i bilag B til Kyoto-protokollen, og som har ratificeret protokollen, med henblik på gensidig anerkendelse af kvoter mellem Fællesskabets ordning for handel med kvoter og andre ordninger for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med bestemmelserne i traktatens artikel 300.

2. Er der indgået en af de i stk. 1 omhandlede aftaler udarbejder Kommissionen efter proceduren i artikel 23, stk. 2, de fornødne bestemmelser om gensidig anerkendelse af kvoter i henhold til den pågældende aftale.

Artikel 26

Ændring af direktiv 96/61/EF

I artikel 9, stk. 3, i direktiv 96/61/EF indsættes som de sidste afsnit:

»Er drivhusgasemissioner fra et anlæg anført i bilag I til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/87/EF af 13. oktober 2003 om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF (*) i tilknytning til en aktivitet i det pågældende anlæg, skal godkendelsen ikke omfatte en emissionsgrænseværdi for direkte emissioner af denne gas, medmindre det er nødvendigt for at forhindre betydelig lokal forurening.

For så vidt angår aktiviteter, der er anført i bilag I til direktiv 2003/87/EF, kan medlemsstaterne vælge ikke at fastsætte energieffektivitetskrav for forbrændingsenheder eller andre enheder, som udsender kuldioxid på stedet.

Om nødvendigt ændrer de kompetente myndigheder godkendelsen i overensstemmelse hermed.

De tre foregående afsnit finder ikke anvendelse på anlæg, der midlertidigt er udelukket fra Fællesskabets ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i overensstemmelse med artikel 27 i direktiv 2003/87/EF.

(*) EUT L 275 af 25.10.2003, s. 32.«

Artikel 27

Midlertidig undtagelse for visse anlæg

1. Medlemsstaterne kan anmode Kommissionen om, at anlæg midlertidigt og ikke længere end til den 31. december 2007 undtages fra fællesskabsordningen. I sådanne anmodninger opføres sådanne anlæg, og anmodningerne skal offentliggøres.

2. Hvis Kommissionen efter at have taget offentlighedens eventuelle bemærkninger til en anmodning i betragtning efter proceduren i artikel 23, stk. 2, beslutter, at anlæggene:

a) som et resultat af de nationale politikker vil begrænse deres emissioner lige så meget, som hvis de var omfattet af bestemmelserne i dette direktiv

b) vil være underlagt overvågnings-, rapporterings- og verifikationskrav svarende til dem, der er fastsat i artikel 14 og 15, og

▼B

c) vil få pålagt sanktioner, der mindst svarer til dem, der er omhandlet i artikel 16, stk. 1 og 4, hvis de ikke opfylder de nationale krav.

undtager den midlertidigt disse anlæg fra fællesskabsordningen.

Det skal sikres, at der ikke opstår forvridning af det indre marked.

Artikel 28

Oprettelse af puljer

1. Medlemsstaterne kan tillade, at driftsledere af anlæg, der udfører en af de i bilag I nævnte aktiviteter, opretter en pulje af anlæg med samme aktivitet for den periode, der er fastsat i artikel 11, stk. 1, og/eller den første femårsperiode, der er fastsat i artikel 11, stk. 2, i overensstemmelse med nærværende artikels stk. 2-6.

2. Driftsledere af anlæg med en af de i bilag I nævnte aktiviteter, som ønsker at oprette en pulje, ansøger den kompetente myndighed herom med angivelse af, hvilke anlæg det drejer sig om og for hvilken periode de ønsker at oprette en pulje, samt beviser for, at en puljeforvalter vil være i stand til at opfylde forpligtelserne i stk. 3 og 4.

3. Driftsledere, der ønsker at oprette en pulje, udnævner en puljeforvalter, som:

a) får udleveret den samlede mængde kvoter, der er beregnet af driftslederne pr. anlæg, uanset artikel 11

b) får ansvaret for at returnere kvoter svarende til de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 6, stk. 2, litra e), og artikel 12, stk. 3, samt

c) forhindres i at overdrage yderligere kvoter i tilfælde af, at en driftsleders rapport ikke er bedømt som tilfredsstillende i medfør af artikel 15.

4. Puljeforvalteren pålægges sanktioner ved overtrædelse af kravet om at returnere tilstrækkelige kvoter til at dække de samlede emissioner fra anlæggene i puljen, uanset artikel 16, stk. 2, 3 og 4.

5. En medlemsstat, der ønsker at tillade oprettelse af en eller flere puljer, indsender den i stk. 2 nævnte ansøgning til Kommissionen. For så vidt andet ikke følger af traktaten, kan Kommissionen inden for tre måneder efter modtagelsen afvise en ansøgning, der ikke opfylder kravene i dette direktiv. En sådan afgørelse skal begrundes. I tilfælde af afvisning kan medlemsstaten kun tillade, at puljen oprettes, hvis de foreslåede ændringer accepteres af Kommissionen.

6. Hvis en puljeforvalter ikke efterkommer de i stk. 4 nævnte sanktioner, hæfter de enkelte driftsledere af anlæggene i puljen i henhold til artikel 12, stk. 3, og artikel 16 for emissioner fra deres egne anlæg.

Artikel 29

Force majeure

1. I den i artikel 11, stk. 1, omhandlede periode kan medlemsstaterne anmode Kommissionen om, at der for visse anlægs vedkommende udstedes yderligere kvoter i tilfælde af force majeure. Kommissionen vurderer, om der er tale om force majeure, og giver, hvis dette er tilfældet, den pågældende medlemsstat tilladelse til at udstede yderligere kvoter, der ikke kan overdrages, til driftslederne af disse anlæg.

2. Kommissionen udarbejder senest den 31. december 2003 og med forbehold af traktatens bestemmelser retningslinjer for, hvornår force majeure kan anses at foreligge.

▼B

Artikel 30

Revision og videreudvikling

1. På grundlag af erfaringerne med overvågning af drivhusgasemissionerne kan Kommissionen senest den 31. december 2004 forelægge Europa-Parlamentet og Rådet et forslag til ændring af bilag I med henblik på deri at inddrage andre aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte drivhusgasser.

2. På grundlag af erfaringerne med anvendelsen af dette direktiv og de fremskridt, der gøres inden for overvågning af drivhusgasemissionerne, samt på baggrund af udviklingen på internationalt plan udarbejder Kommissionen en rapport om direktivets anvendelse, idet den tager stilling til:

a) og om hvorledes bilag I bør ændres, således at det kommer til at omfatte andre relevante sektorer, herunder bl.a. kemikalie-, aluminium- og transportsektorerne, aktiviteter og emissioner af de i bilag II anførte andre drivhusgasser med henblik på yderligere forbedring af ordningens økonomiske effektivitet

b) forholdet mellem Fællesskabets handel med emissionskvoter og den internationale handel med emissioner, der indledes i 2008

c) yderligere harmonisering af tildelingsmetoden, herunder auktion for perioden efter 2012, og kriterierne for de nationale tildelingsplaner som omhandlet i bilag III

▼M1

d) anvendelsen af tilgodehavender fra projektaktiviteter, herunder nødvendigheden af harmonisering af den tilladte brug af ERU og CER i fællesskabsordningen

▼B

e) forholdet mellem emissionshandel og andre politikker og foranstaltninger på medlemsstats- og fællesskabsplan, herunder beskatning, der forfølger de samme mål

f) hvorvidt det er hensigtsmæssigt at have ét enkelt fællesskabsregister

g) størrelsen af bøderne for overskridelse af emissionerne, bl.a. under hensyn til inflationen

h) kvotemarkedets funktion, herunder navnlig eventuelle markedsforstyrrelser

i) hvordan fællesskabsordningen tilpasses til et udvidet EU

j) oprettelse af puljer

k) hvorvidt det er praktisk at udarbejde benchmarks på fællesskabsplan som grundlag for kvotetildeling under hensyntagen til de bedste tilgængelige teknikker og cost-benefit-analyser

▼M1

l) virkningerne af projektmekanismerne for værtslandene, navnlig for deres udviklingsmålsætninger, herunder hvorvidt der er godkendt JI- og CDM-projektaktiviteter for vandkraftanlæg med en kapacitet på over 500 MW med negative miljømæssige eller sociale virkninger, og den fremtidige anvendelse af CER eller ERU fra sådanne projektaktiviteter for vandkraftanlæg i fællesskabsordningen

m) støtten til kapacitetsopbygningstiltag i udviklingslande og lande med overgangsøkonomi

n) fremgangsmåderne og procedurerne for medlemsstaternes godkendelse af nationale projektaktiviteter og for udstedelse af kvoter med hensyn til reduktion eller begrænsning af emissioner fra sådanne aktiviteter fra 2008

o) de tekniske bestemmelser med hensyn til den midlertidige karakter af tilgodehavender og grænsen på 1 % for at komme i betragtning for så vidt angår arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug som anført i beslutning 17/CP.7 samt bestemmelserne vedrørende resultatet af evalueringen af potentielle risici ved

▼M1

anvendelse af genetisk modificerede organismer og potentielt indtrængende fremmede arter ved projektaktiviteter vedrørende plantning af skov og genplantning af skov for at gøre det muligt for driftslederne at anvende CER og ERU fra arealanvendelse, ændringer i arealanvendelse og skovbrug i fællesskabsordningen fra 2008 i overensstemmelse med beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼B

Kommissionen forelægger Europa-Parlamentet og Rådet denne rapport senest den 30. juni 2006, eventuelt ledsaget af forslag.

▼M1

3. Forud for hver periode omhandlet i artikel 11, stk. 2, offentliggør hver medlemsstat i sin nationale tildelingsplan sin tilsigtede anvendelse af ERU og CER og den procentsats for tildeling til hvert anlæg, indtil hvilken driftslederne har tilladelse til at anvende ERU og CER i fællesskabsordningen i den pågældende periode. Den samlede anvendelse af ERU og CER skal være i overensstemmelse med de relevante supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og UNFCCC og beslutninger truffet i henhold hertil.

I overensstemmelse med artikel 3 i Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen [1] aflægger medlemsstaterne rapport til Kommissionen hvert andet år om, i hvilken grad hjemlige foranstaltninger faktisk udgør et væsentligt element i bestræbelserne på nationalt plan, og i hvilken grad anvendelsen af projektmekanismen rent faktisk supplerer de hjemlige foranstaltninger, og forholdet imellem dem, i overensstemmelse med de relevante bestemmelser i Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold hertil. Kommissionen aflægger rapport herom i overensstemmelse med artikel 5 i nævnte beslutning. På baggrund af denne rapport fremsætter Kommissionen om nødvendigt lovgivningsmæssige eller andre forslag som supplement til bestemmelser vedtaget af medlemsstaterne for at sikre, at anvendelsen af mekanismerne udgør et supplement til de hjemlige foranstaltninger i Fællesskabet.

▼B

Artikel 31

Gennemførelse

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2003. De underretter straks Kommissionen herom. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater om disse love og administrative bestemmelser.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv. Kommissionen underretter de øvrige medlemsstater herom.

Artikel 32

Ikrafttræden

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

[1] EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

▼B

Artikel 33

Adressater

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

▼B

BILAG I

KATEGORIER AF AKTIVITETER OMHANDLET I ARTIKEL 2, STK. 1, 3 OG 4, ARTIKEL 14, STK. 1, 28 OG 30

1. Anlæg eller dele af anlæg, der benyttes til forskning, udvikling og testning af nye produkter, er ikke omfattet af dette direktiv.

2. Tærskelværdierne nedenfor vedrører generelt produktionskapacitet eller ydelse. Hvis samme driftsleder i samme anlæg eller på samme område gennemfører flere aktiviteter henhørende under samme rubrik, lægges kapaciteten af disse aktiviteter sammen.

Aktiviteter	Drivhusgasser
Energirelaterede aktiviteter	
Energiproducerende anlæg med en indfyret effekt på mere end 20 MW (undtagen anlæg til forbrænding af farligt affald eller kommunalt affald)	Kuldioxid
Mineralolieraffinaderier	Kuldioxid
Koksværker	Kuldioxid
Produktion og forarbejdning af ferrometaller	
Anlæg til ristning eller sintring af malm (herunder svovlholdigt malm)	Kuldioxid
Anlæg til produktion af støbejern eller stål (første eller anden smeltning) med dertil hørende strengstøbning og med en kapacitet på mere end 2,5 tons/time	Kuldioxid
Mineralindustri	
Anlæg til fremstilling af klinker (cement) i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 500 tons/dag eller kalk i roterovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag eller i andre ovne med en produktionskapacitet på mere end 50 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af glas, herunder glasfibre, med en smeltekapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid
Anlæg til fremstilling af keramiske produkter ved brænding, navnlig tagsten, mursten, ildfaste sten, fliser, stentøj og porcelæn, med en produktionskapacitet på mere end 75 tons/dag, og/eller en kapacitet på mere end 4 m^3/dag og en sættetæthed pr. ovn på mere end 300 kg/m^3	Kuldioxid
Andre aktiviteter	
Industrianlæg til fremstilling af:	Kuldioxid
a) papirmasse af træ eller andre fibermaterialer	
b) papir og pap med en produktionskapacitet på mere end 20 tons/dag	Kuldioxid

▼B

BILAG II

DRIVHUSGASSER OMHANDLET I ARTIKEL 3 OG 30

Kuldioxid (CO_2)

Methan (CH_4)

Nitrogenoxid (N_2O)

Hydrofluorcarboner (HFC)

Perfluorcarboner (PFC)

Svovlhexafluorid (SF_6).

▼B

BILAG III

KRITERIER FOR NATIONALE TILDELINGSPLANER SOM OMHANDLET I ARTIKEL 9, 22 OG 30

1) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles for den pågældende periode, skal være i overensstemmelse med medlemsstatens forpligtelse til at begrænse sine emissioner efter beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen under hensyn til den andel, som disse kvoter udgør af de samlede emissioner i forhold til emissionerne fra kilder, der ikke er omfattet af dette direktiv, og de nationale energipolitikker, og skal være i overensstemmelse med det nationale klimaændringsprogram. Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal ikke være større end den mængde, der kan forventes at være nødvendig med henblik på en nøje anvendelse af kriterierne i dette bilag. Inden 2008 skal mængden af kvoter være tilpasset bestræbelserne på at nå eller overgå hver enkelt medlemsstats mål som fastsat i beslutning 2002/358/EF og Kyoto-protokollen.

2) Den samlede mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med vurderingen af de faktiske og forventede fremskridt hen imod opfyldelsen af medlemsstaternes bidrag til Fællesskabets forpligtelser i medfør af beslutning 93/389/EØF.

3) Den mængde kvoter, der skal tildeles, skal være i overensstemmelse med det potentiale, herunder det teknologiske potentiale, som de anlæg, der er omfattet af denne ordning, har med hensyn til at reducere emissionerne. Medlemsstaterne kan basere deres kvotefordeling på de gennemsnitlige drivhusgasemissioner pr. produkt inden for hver aktivitet og de fremskridt, der kan gøres inden for disse aktiviteter.

4) Planen skal være i overensstemmelse med andre relevante fællesskabslovgivning og -foranstaltninger. Der bør tages hensyn til uundgåelige stigninger i emissionerne som følge af nye lovfæstede krav.

5) Planen må ikke diskriminere mellem selskaber eller sektorer på en sådan måde, at visse virksomheder eller aktiviteter begunstiges ubehørigt, jf. kravene i traktaten, navnlig artikel 87 og 88.

6) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan nytilkomne vil kunne deltage i fællesskabsordningen i den pågældende medlemsstat.

7) Planen kan tilgodese en tidlig indsats og skal indeholde oplysninger om, hvordan der vil blive taget hensyn til en sådan indsats. Medlemsstaterne kan ved udarbejdelsen af deres nationale tildelingsplaner anvende benchmarks udledt af referencedokumenter om de bedste tilgængelige teknikker, og disse benchmarks kan indeholde et element af hensyntagen til en tidlig indsats.

8) Planen skal indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til ren teknologi, herunder energieffektive teknologier.

9) Planen skal indeholde bestemmelser om, hvordan offentligheden kan fremsætte bemærkninger, og oplysninger om, hvordan disse bemærkninger vil blive taget behørigt i betragtning, inden der træffes afgørelse om tildeling af kvoter.

10) Planen skal indeholde en liste over de anlæg, der er omfattet af dette direktiv, og over de kvotemængder, som det er hensigten at tildele hvert enkelt anlæg.

11) Planen kan indeholde oplysninger om, hvordan der tages hensyn til konkurrence fra lande/enheder uden for EU.

▼M1

12) Planen specificerer den maksimale mængde CER og ERU, der må benyttes af driftslederne i fællesskabsordningen, som en procentsats af tildelingen af kvoter til hvert anlæg. Procentsatsen skal være i overensstemmelse med medlemsstatens supplerende forpligtelser efter Kyoto-protokollen og beslutninger vedtaget i henhold til UNFCCC eller Kyoto-protokollen.

▼B

BILAG IV

PRINCIPPER FOR OVERVÅGNING OG RAPPORTERING SOM OMHANDLET I ARTIKEL 14, STK. 1

Overvågning af kuldioxidemissioner

Emissionerne overvåges på grundlag af beregninger eller målinger.

Beregning

Til beregning af emissionerne anvendes følgende formel:

Aktivitetsdata × emissionsfaktor × oxidationsfaktor

Aktivitetsdataene (anvendt brændsel, produktionsrate osv.) overvåges på grundlag af oplysninger om brændsels- og råstofleverancer eller målinger.

Der skal anvendes anerkendte emissionsfaktorer. Aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel. Standardfaktorer kan anvendes for alle former for brændsel, undtagen ikke-kommercielle brændsler (brændbart affald som f.eks. dæk og gasser fra industriprocesser). For kul skal der udarbejdes lagspecifikke standardfaktorer og for naturgas EU-specifikke eller producentlandspecifikke standardfaktorer. IPCC-standardværdier kan anvendes for raffinaderiprodukter. Emissionsfaktoren for biomasse er nul.

Hvis der i emissionsfaktoren ikke er taget hensyn til, at noget af kulstoffet ikke oxideres, anvendes en yderligere oxidationsfaktor. Hvis der er beregnet aktivitetsspecifikke emissionsfaktorer, hvori der allerede er taget hensyn til oxidationen, er det ikke nødvendigt at anvende en oxidationsfaktor.

Der anvendes standardoxidationsfaktorer udviklet i henhold til direktiv 96/61/EF, medmindre driftslederen kan påvise, at aktivitetsspecifikke faktorer er mere nøjagtige.

Der foretages en særskilt beregning for hver aktivitet, for hvert anlæg og for hvert brændsel.

Måling

Ved måling af emissioner anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, og målingen understøttes af emissionsberegninger.

Overvågning af emissioner af andre drivhusgasser

Der anvendes standardiserede eller anerkendte metoder, som udvikles af Kommissionen i samarbejde med samtlige relevante interessenter og vedtages efter proceduren i artikel 23, stk. 2.

Rapportering af emissioner

Hver driftsleder medtager følgende oplysninger i rapporten om et anlæg:

A. Identifikationsdata for anlægget, herunder:

   — anlæggets navn

   — anlæggets adresse, herunder postnummer og land

   — arten og antallet af bilag I-aktiviteter, der udføres på anlægget

   — adresse, telefonnummer, faxnummer og e-postadresse på en kontaktperson, og

   — navnet på anlæggets ejer og på eventuelt moderselskab.

B. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på det anlægsområde, for hvilket emissionerne beregnes:

   — aktivitetsdata

   — emissionsfaktorer

   — oxidationsfaktorer

   — samlede emissioner, og

   — Usikkerhed.

▼B

C. For hver bilag I-aktivitet, der udføres på anlægsområdet, for hvilket emissionerne måles:

— samlede emissioner

— oplysninger om målemetodernes pålidelighed, og

— usikkerhed.

D. For emissioner fra forbrænding skal rapporten også indeholde oxidationsfaktoren, medmindre der i udviklingen af en aktivitetsspecifik emissionsfaktor allerede er taget hensyn til oxidation.

Medlemsstaterne træffer foranstaltninger til at samordne rapporteringskravene med eventuelle eksisterende rapporteringskrav for at minimere virksomhedernes rapporteringsbyrde.

▼B

BILAG V

KRITERIER FOR VERIFIKATION SOM OMHANDLET I ARTIKEL 15

Generelle principper

1) Emissioner fra hver af de i bilag I opførte aktiviteter verificeres.

2) I verifikationsprocessen tages der hensyn til rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, og til overvågning i det foregående år. Verifikationen skal omfatte overvågningssystemernes og de rapporterede emissionsdata og -oplysningers pålidelighed, troværdighed og nøjagtighed, herunder navnlig:

   a) de rapporterede aktivitetsdata og dermed forbundne målinger og beregninger

   b) valg og anvendelse af emissionsfaktorer

   c) beregninger til bestemmelse af de samlede emissioner, og

   d) hvis er anvendes målinger: det hensigtsmæssige i valget og anvendelsen af målemetoder.

3) Rapporterede emissioner kan kun valideres, hvis det på grundlag af pålidelige og troværdige data og oplysninger er muligt at bestemme emissionerne med en høj grad af sikkerhed. En høj grad af sikkerhed indebærer, at driftslederen kan påvise:

   a) at der ikke er uoverensstemmelser i de rapporterede data

   b) at indsamlingen af data er sket i overensstemmelse med de relevante videnskabelige standarder, og

   c) at anlæggets optegnelser er fuldstændige og kohærente.

4) Verifikator gives adgang til alle anlægsområder og oplysninger af betydning for genstanden for verifikationen.

5) Verifikator tager i betragtning, om anlægget er registreret under Fællesskabets ordning for miljøledelse og miljørevision (EMAS).

Metodologi

Strategisk analyse

6) Verifikationen baseres på en strategisk analyse af alle de aktiviteter, der udføres i anlægget. Dette indebærer, at verifikator har overblik over alle aktiviteterne og deres betydning for emissionerne.

Procesanalyse

7) Verifikation af de forelagte oplysninger foretages i givet fald på anlægsområdet. Verifikator anvender stikprøvekontrol for at kontrollere pålideligheden af de rapporterede data og oplysninger.

Risikoanalyse

8) Verifikator vurderer alle anlæggets emissionskilder for pålideligheden af dataene om hver enkelt kilde, som bidrager til anlæggets samlede emissioner.

9) På grundlag af denne analyse påpeger verifikator udtrykkeligt de kilder, hvor risikoen for fejlberegning er stor, og andre aspekter ved overvågnings- og rapporteringsproceduren, som vil kunne bidrage til fejlberegning af de samlede emissioner. Det drejer sig navnlig om valget af emissionsfaktorer og beregningerne til bestemmelse af emissionerne fra enkelte emissionskilder. Der lægges særlig vægt på de emissionskilder og de aspekter ved overvågningsproceduren, der er behæftet med stor fejlrisiko.

▼B

10) Verifikator tager hensyn til de risikostyringsmetoder, driftslederen måtte anvende for at minimere graden af usikkerhed.

Rapport

11) Verifikator udarbejder en rapport om valideringsprocessen, hvori det anføres, om rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende. I verifikators rapport anføres alle spørgsmål vedrørende det udførte arbejde. Der kan afgives en erklæring om, at rapporten i henhold til artikel 14, stk. 3, er fyldestgørende, hvis verifikator mener, at oplysningerne heri om de samlede emissioner i det væsentlige ikke er urigtige.

Mindstekrav til verifikators kompetence

12) Verifikator er uafhængig af driftslederen, udfører sin opgave på en objektiv og professionel måde og er bekendt med:

a) bestemmelserne i dette direktiv såvel som relevante standarder og retningslinjer, som Kommissionen har vedtaget i henhold til artikel 14, stk. 1

b) de lovfæstede, regulatoriske og administrative krav, der gælder for de aktiviteter, der verificeres, og

c) tilblivelsen af alle oplysningerne vedrørende de enkelte emissionskilder i anlægget, navnlig hvad angår indsamling, måling, beregning og rapportering af data.